

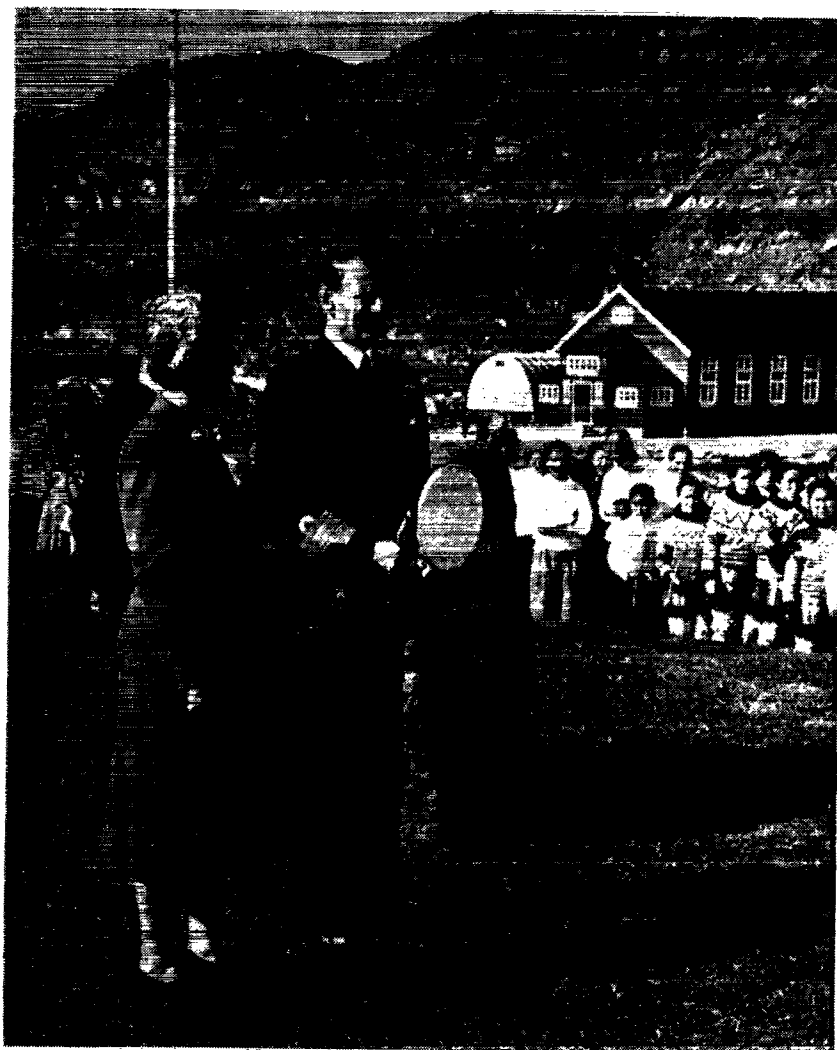
KONG FREDERIK IX

En ven af Grønland er gået bort. –

Når jeg tænker tilbage på de mange minder, jeg har om Kong Frederik den Niendes forbindelser med Grønland, er det første, der falder mig i hu, et træk fra de dage, da vi forberedte Kongeparrets besøg i Grønland i 1952. Alle vi kloge lagde vore hoveder i blød for at finde et skib egnet til at være basis for besøget. Skulle der chartres et skib? Hvor fandt vi et? Var „Umanak“ ikke egnet efter en gennemgribende ændring af apteringen, så alle de mange specielle funktioner kunne udføres ombord? Vi kunne have sparet os vore bekymringer, Kongen vidste ganske nøje, hvordan de sager skulle grejes. Han var vant til, og han elskede at se Danmark fra søen, fra „Dannebrog“s dæk. Hele hans sømandsindstilling sagde ham, at den tur, han nu skulle på, ikke skulle være forskellig fra disse hans andre ture langs danske kyster. Hans sømandsøje havde forlængst fortalt ham, at „Dannebrog“ kunne klare turen så godt som noget skib. Og hvor vi dog kom til at give ham ret! Nordatlanten prøvede sit værste under turen til Grønland, men „Dannebrog“ sejlede gennem det hele så let som en mallemuk i det værste vejr. Hvor så den dog dejlig ud på de grønlandske fjorde mellem isfjeldene!

Kong Frederik besøgte Grønland ialt 5 gange. I 1921 som kronprins i faderens følge, i 1952 en lang tur langs Vestkysten sammen med Dronningen, i 1960 en tilsvarende tur sammen med Dronningen og Prinsesse Margrethe og i 1968, hvor han og Dronningen for sidste gang besøgte Grønland og foruden en rejse langs Vestkysten aflagde et besøg i Angmagssalik. Herudover aflagde Kongen og Dronningen i forbindelse med en rejse til Island et besøg i Mesters Vig.

Var Kongen end „kun“ Sommermand, så har han dog således set mere af Grønland, end det er faldet i ret manges lod. Og hvor han udnyttede de muligheder, han således fik. Kong Frederik havde to egenskaber, som måtte være så afgørende, når han skulle have kontakt med Grønland. Han var sømand, og han havde et varmt, kunstnerisk følelse hjerte. Han forstod, som kun få gør det, den dybe betydning vekselvirkningen med havet har for tilværelsen i Grønland, og den grønlandske befolkningens åbne og menneskelige ligefremme væsen har aldrig mødt en bedre klang-

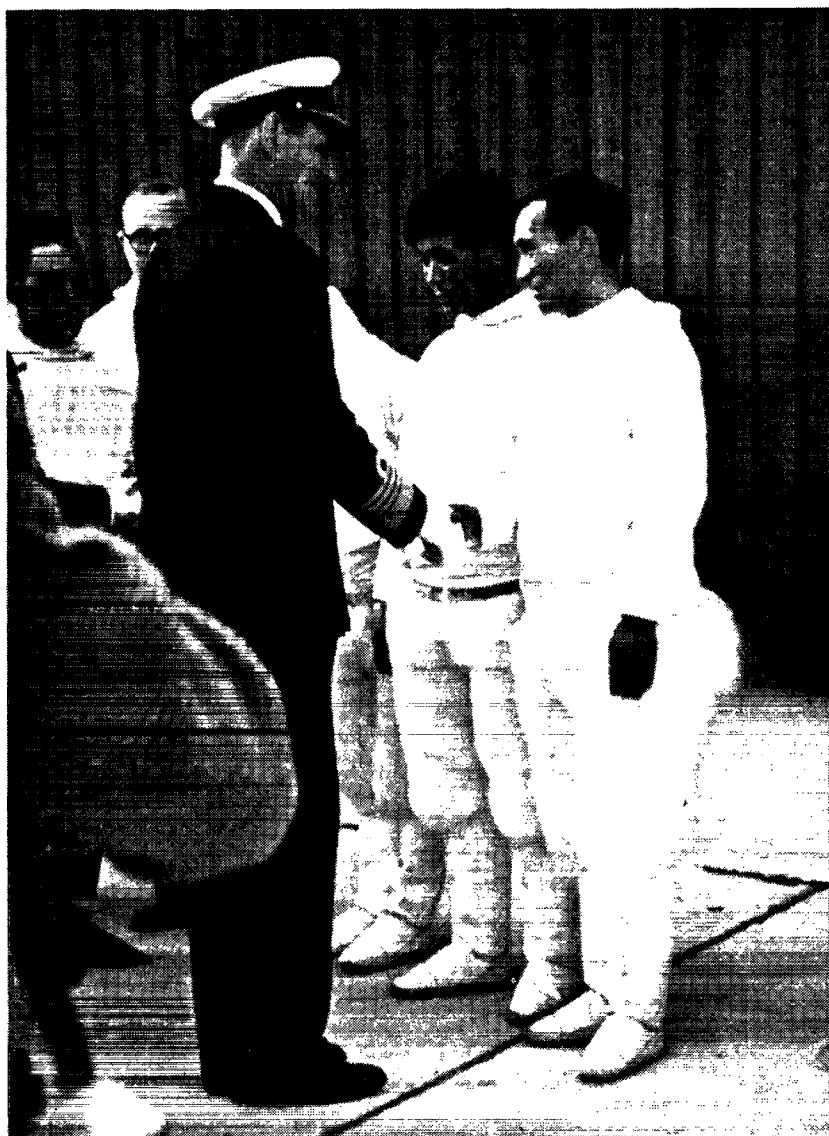

Kongeparret i Julianehåb 1952.

bund end i Kong Frederiks sind. Aldrig har den grønlandske sang gjort et større indtryk på mig end den lyse sommeraften, da befolkningen ved Narssaq sad ude i fjeldet og sang for deres konge, og jeg blev vidne til hans dybe bevægelse.

Kong Frederiks minde vil blive bevaret og elsket i Grønland.

Eske Brun.

Kongen hilser på Thule-eskimoer, der er kommet til Holsteinsborg (1952).

Kongeparret i grønlandsk festdragt i Godthåb 1968.